

ת"פ 68523/01/18 - מדינת ישראל נגד משה אושר בן יעקב גדעון ארזי, אדיר בן יוסי גיגי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68523-01-18 מדינת ישראל נ' בן יעקב גדעון ארזי ואח'

בפני
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. משה אושר בן יעקב גדעון ארזי

2. אדיר בן יוסי גיגי

ע

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד נטע זיו

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973. על פי העובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, ביום 29.2.2016 בשעות הבוקר המאוחרות, בביתו של הנאשם 2, החביא הנאשם 1 100.9 גרם חשיש, בארון בגדים בתוך מעיל בצבע שחור לבן וחלקו בתוך קופסת מתכת באותו מעיל.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 22, רווק, מתגורר אצל אימו, בעלים ושותף במסעדה. כשהיה בן 12, אמו חלתה בסרטן ומאז הנאשם הינו המטפל העיקרי בה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. עם סיום הלימודים והגיעו לגיל הגיוס, החל הנאשם לעבוד וביקש שלא להתגייס לצה"ל, לאור הטיפול באמו, והוא נאסר על השתמטות. עם שחרורו מהכלא חזר להיות נפקד ונאסר 5 פעמים נוספות עד שלבסוף שוחרר משירות צבאי. לאורך אותה תקופה עבד בעבודות מזדמנות, ובשנה האחרונה עובד במסעדה שהוא שותף בה. בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והסביר כי פעל בלא מחשבת תחילה, עת רצה להיות חבר נאמן. באשר לשימוש בסמים, סיפר לשירות המבחן כי עישן בעבר באופן מזדמן באירועים חברתיים ומאז שהופנה לשירות המבחן, מסר בדיקות שתן נקיות. הנאשם נעדר עבר פלילי מלבד הרשעתו בגין היעדרות מהשירות. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם והטלת של"צ בהיקף של 140 שעות ומתן הוראה למסירת בדיקות לגילוי סמים.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות לנוכח נסיבות ביצוע העבירה וכמות הסם. בכך הביעה המאשימה, לשיטתה, עמדה לקולא, ששיקללה את הודאתו של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

מאידך, הסניגורית עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לרבות ביטול הרשעתו של הנאשם והסתפקות בעונש של של"ץ, בהדגישה את נסיבותיו האישיות וגילו הצעיר של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: ניתן לקבוע כי היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות שכן הסמים הוחבאו במקום מסתור כשהדברים בוצעו בצוותא. אמנם מדובר בכמות לא קטנה של סמים, אלא שמדובר בחשיש, ויש לכך משמעות לקולא. לא הוכח כי מלבד השימוש לצרכי שני הנאשמים, נועד הסם לשימוש אחרים. הנזקים מצריכת סמים והפצתם היא רבה וידועה ומדובר בנסיבה לחומרה; חלקו של הנאשם 2 שונה מחלקו של נאשם 1 שהסמים הם שלו. אלא שמדובר בביתו שלו, ולכן הוא אחראי לסמים וכך גם הודה ועל כך גם נטל אחריות.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. מפנה לת"פ (קרית שמונה) 14998-08-16, **מדינת ישראל נ' כהן**, שם סקר ביהמ"ש בהרחבה את הפסיקה הנוהגת המגוונת בתחום זה וקבע כי בנסיבות העניין מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר. באותו תיק, בנוסף לעבירת החזקת סמים לשימוש עצמי, הורשע הנאשם בסחר בסמים ולאחר תסקיר חיובי הטיל ביהמ"ש מאסר מותנה, של"צ, קנס ופסילה. לא הוגש ערעור על פסק דין זה. בנסיבות חמורות בהרבה, בית המשפט העליון מסתפק לעתים קרובות בענישה הכוללת רכיב של מאסר בעבודות שירות: ר' לדוגמה: רע"פ 6161/16 **יזרעאלוב נ' מ"י** (מיום 20.2.2017); רע"פ 5478/19 **לוינ נ' מ"י** (מיום 25.8.2019), שם הסתפק בית המשפט העליון בעונש של של"ץ בנסיבות חמורות יותר של סחר במספר מקרים.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי, של"ץ ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן

קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע חרטה; עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ואינו ממין העניין; קיים חלוקה זמן ניכר מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום - שלא ניתן לו הסבר; לקחתי בחשבון את נסיבות חייו והקשר של הנאשם לאמו על צרכיה כתוצאה ממצבה הבריאותי הלא פשוט.

אשר לעתירה לביטול ההרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. כאמור שירות המבחן המליץ על הימנעות הרשעתו. ביחס לתנאי הראשון ניתן לקבוע כי טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה, להבדיל, למשל, מעבירה של סחר בסמים. אלא שביחס לתנאי השני הנאשם לא הצביע על כל נזק קונקרטי שייגרם מעצם הרשעתו. על-כן הנאשם אינו עומד בתנאי הדין לביטול הרשעתו ודין בקשה זו להידחות.

המיקום במתחם - לאור המפורט, סברתי כי יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם ולאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין השל"ץ ולהוסיף עליו מאסר על תנאי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו במעון נכים גילה החל מיום 24.11.2019 על-פי התוכנית שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במסגרתו על הנאשם למסור בדיקות שתן בתדירות שידרוש שירות המבחן. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי;
- ד. חודש מאסר שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם עבירה של שימוש עצמי בסמים והחזקת כלים לשימוש עצמי בתוך שנתיים מהיום;
- ה. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת סמים במשך שנתיים מהיום או שבוע מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס לנוכח נסיבותיו, ולנוכח העובדה שהחזקת הסמים לא נועדה לעשיית רווח.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.